

[Lone Dybkjær]

ordførere, og det er derfor, jeg kan se, hvad der har stået i den. Det er derfor, jeg ikke har reageret. Det er ikke af ond vilje over for debatten.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det kan vel ikke undre nogen, at jeg både føler mig forpligtet til at støtte og sandelig også er enig med regeringen i den besvarelse, energiministeren afgav. Jeg mener, at der i den gældende lovgivning eksisterer udmærkede begrænsninger og kontrolmuligheder osv., og der er også vilje til at arbejde videre på de områder.

Til hr. Erik Larsens spørgsmål om, hvorvidt vi er ligeglade med, om virksomhederne er offentlige eller private, bare det går godt, kan jeg sige, at det er jeg ikke helt ligeglad med. Men på visse områder har vi i Danmark vænnet os til og har haft god tradition for – og oven i købet held med – offentlig aktivitet. Jeg synes, det er rimeligt, at man i de offentlige forsyningsselskaber beskæftiger sig med naturligt afledte sideaktiviteter. Men det er jo farligt at leve og især farligt, hvis man er aktiv, men der er jo også mange andre måder at dumme sig på og sætte penge til på inden for offentlige selskaber – ved manglende aktivitet eller for megen aktivitet. Det er derfor vigtigt med en god folkelig, demokratisk kontrol med virksomhederne. Den svigter ofte. Men den løses ikke ved det initiativ, der her er fremlagt af V, K og Z. Jeg synes, at dagsordensforslaget er alt for restriktivt, og jeg skal sige fra de regeringspartier, der ikke allerede har meldt fra, at vi stemmer nej til dagsordensforslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal på forslagsstillernes vegne sige, at emnet er vigtigt, men at debatten måske har været knap så nuanceret, som man kunne have ønsket sig. Jeg synes også, at tavsheden fra de tre ministre, vi har inviteret i salen i dag, er påfaldende. Om den lave profil dækker over, at man ikke selv har en dagsorden eller noget andet, man kan stille i stedet, kan jeg ikke vide. Jeg fornemmer på de indlæg, der har været, at nu vil man gerne have det her problem skubbet væk, så vi kan stemme den dagsorden ned, som er stillet.

Jeg tror, hr. Poul Nielson sagde det meget klart i sit indlæg, at der i det her ikke er nogen

nye spørgsmål, og derfor forventer jeg heller ikke, at der bliver givet nogen nye svar. Det er en konstatering, som jeg på forslagsstillernes vegne må beklage. Jeg synes nok, at der i meget af det, der har været sagt i dag, har ligget nogle muligheder for i hvert fald at fornemme en tendens til nye spørgsmål. At vi så ikke kan få en klar udmelding fra regeringen på disse spørgsmål, er der så ikke rigtig noget at gøre ved.

Jeg må konstatere, at vi får svært ved at få den konsensus og den enighed om målsætningen – den målsætning, som skulle være det signal, vi skulle give disse selskaber, om, hvordan de skal tage deres beslutninger frem i tiden.

For mange af selskaberne har nogle af de beslutninger, de står over for at skulle tage, langtrækkende perspektiver. Derfor var det et stort ønske fra forslagsstillerne inden dagens debat her, at vi kunne komme med en klar signalgivning her fra afslutningen af debatten ved at være fælles om den motiverede dagsorden. Den ser der ikke ud til at kunne samles flertal for, og så må vi hver især gå tilbage og finde ud af, om vi ved andre debatter kan få skabt et dagsordensforslag, som måske – for at imødekomme fru Lone Dybkjær, om jeg så må sige – kan give en lidt mere nuanceret debat om de forskellige ting.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi som forslagsstillere er klar over, at det, vi her har lagt frem i dag, omhandler mange forskellige virksomheder med mange forskellige indfaldsvinkler og også med mange forskellige historiske udgangspunkter for deres eksistens.

Det, vi i dag gerne ville have haft fat i, var at opnå enighed om, at disse selskaber skulle få at vide, at nu er den gamle tid ved at være forbi. Det siger vores Unionssamarbejde, og det siger det GATT-forlig, vi har fået. Men den signalgivning er vi ikke i stand til at give.

Vi kommer åbenbart ikke længere end dertil, hvor man som god socialdemokrat har lagt sig fast på, at statens deltagelse i forskellige virksomheder er af stor interesse og stor vigtighed, hvor vi andre har den modsatte opfattelse – at disse aktiviteter skal ligge ude i befolkningen. Vi skal give reglerne, vi skal give rammerne, vi skal give nogle forpligtigelser og et ansvar – og så i øvrigt lade samfundet tage sig af de målsætninger.